

Pentru Minkie, care de fapt se numește Malika
Respect pentru și care — ca și Minxie din această carte —
este foarte amuzantă
— A.W.

Minunatei mele prietene, Amanda
(care de fapt s-ar putea să fie înrudită cu Dracula)
— K.D.

Redactor: Adelina Dragomir
Tehnoredactor: Lorena Ionică

Anna Wilson
VLAD THE WORLD'S WORST VAMPIRE
Text copyright © Anna Wilson
Illustration copyright © Kathryn Durst
All rights reserved.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
Editurii CORINT BOOKS.
CORINT JUNIOR este marcă înregistrată.

ISBN: 978-606-793-573-8

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WILSON, ANNA

Vlad, cel mai nepriceput vampir din lume / Anna Wilson;
il. de Kathryn Durst; trad. din engleză de Mihaela Răileanu. -
București : Corint Books, 2019
ISBN 978-606-793-573-8

I. Durst, Kathryn (il.)
II. Răileanu, Mihaela (trad.)

821.111

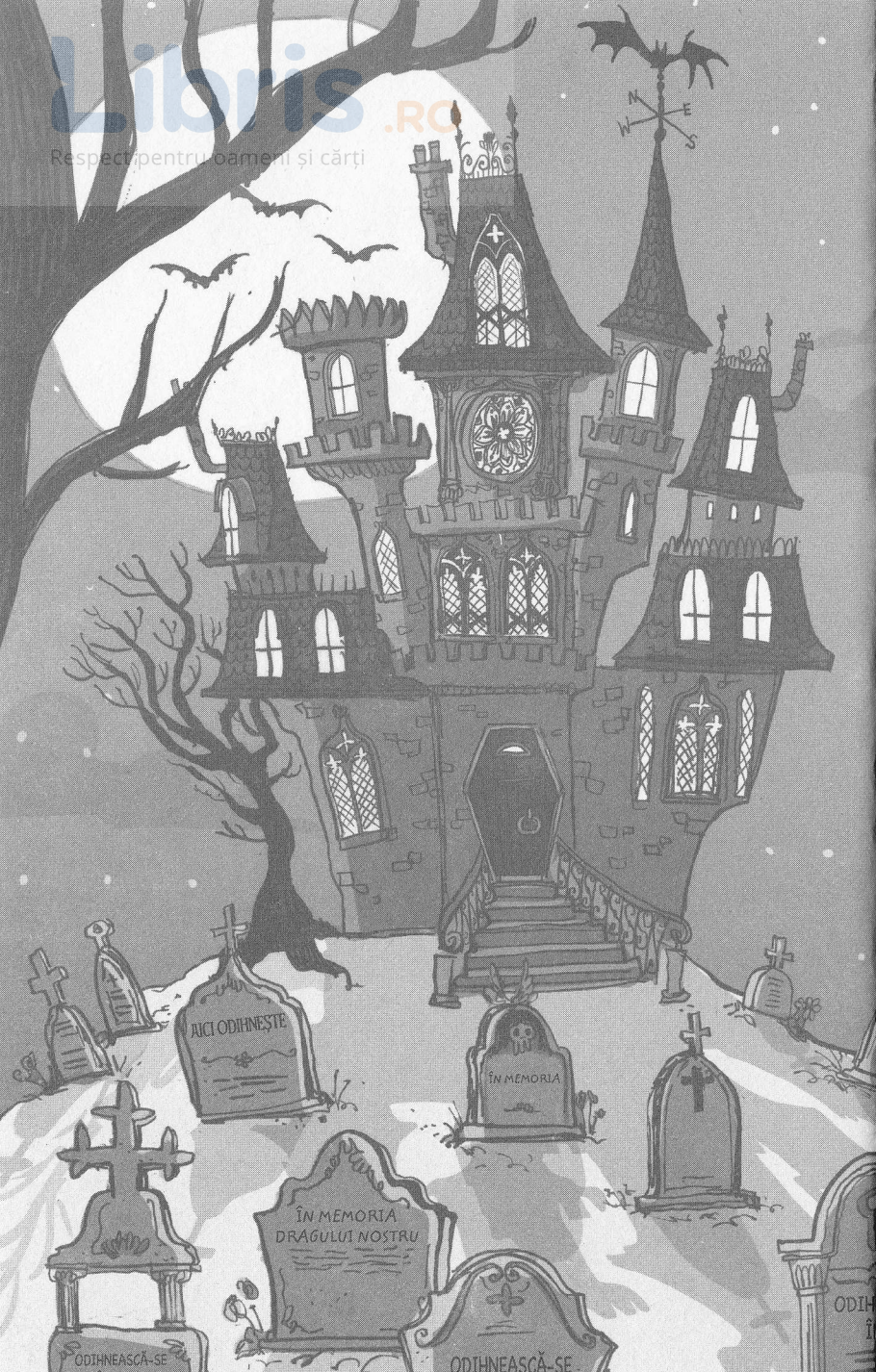
VLAD,
CEL MAI NEPRICEPUT
VAMPIR
DIN LUME

ANNA WILSON

ILUSTRAȚII DE
KATHRYN DURST

Traducere din engleză
de Mihaela Răileanu

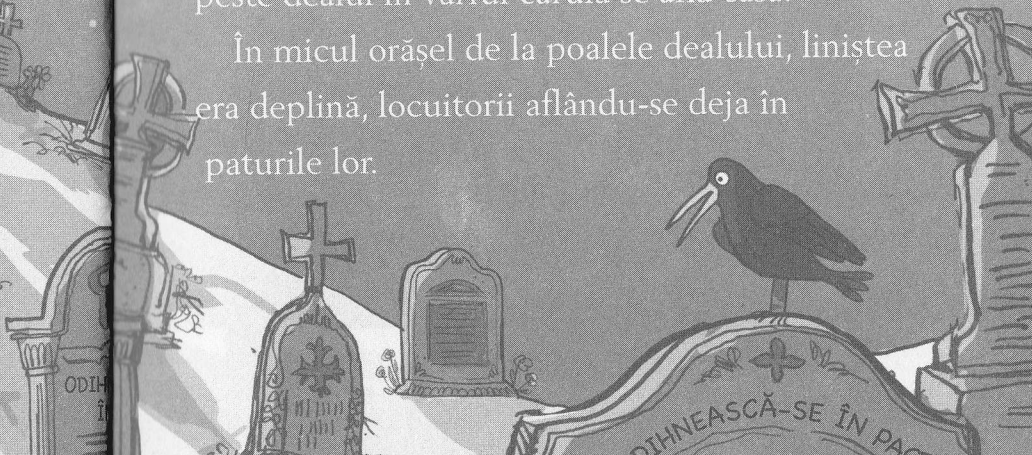
CORINT BOOKS

1

Luna plină se ridica deasupra Conacului Suferei. Razele ei fantomatice cădeau peste pietrele de mormânt, aruncând umbre prelungi de-a lungul cimitirului care împrejmua uriașa clădire. Liliicii dădeau roată turlelor și turnurilor care așterneau umbre mari și întunecate peste dealul în vârful căruia se afla casa.

În micul orașel de la poalele dealului, liniștea era deplină, locuitorii aflându-se deja în paturile lor.

La conac, în schimb, cei din familia Țepeș abia ce făcuseră ochi.

Unul câte unul, apărură în sufrageria întunecată, ocupându-și locurile la masa mare de stejar, unde își începeau întotdeauna noaptea. Singura sursă de lumină din încăpere era un imens candelabru care spânzura la mică distanță deasupra mesei, acoperit de pânze de păianjen. Curentul șuiera prin ușa întredeschisă, iar grinzile vechi de lemn scârțâiau și gemeau din toate încheieturile.

Contesa Mortemia Țepeș stătea în capul acelei mese lungi, iar Conte Drax Țepeș, la celălalt capăt. Bunicuțul Gory, cel mai în vârstă membru al familiei, ocupa locul de lângă Drax. Odată așezată toată lumea, Mulch, majordomul, servi micul dejun.

— Bună dimineața, spuse cu vocea lui gravă. Puse în fața fiecărui vampir câte un pahar înalt plin cu un lichid roșu-întunecat și așeză

un al patrulea pahar în dreptul locului rămas gol în fața bunicuțului Gory.

— Mulțumesc, Mulch, zise Drax. Și ziarul meu?

— Iată-l, Răutatea Voastră, îi răspunse Mulch, scoțând de sub braț un exemplar din *Vremea Vampirului*, după care făcu o plecăciune adâncă. Asta e tot?

— Da, da. Poți pleca, Mulch, spuse Mortemia, fluturând nerăbdătoare din mână.

După ce majordomul se retrase, Drax începu să citească ziarul, iar bunicuțul Gory sorbi din paharul său și începu să răsfoiască o carte groasă, uitându-se de foarte aproape la ce scria acolo.

Mortemia fu prima care rupse tăcerea. Bătu cu unghiile lungi în masă și zise pe un ton răstit:

— Pentru numele răului! Devine insuportabil.

Drax nici măcar nu-și ridică ochii din ziarul în care era cufundat.

— Hmm? mormăi el.

Mortemia își răsfiră părul lung și negru peste umeri.

— Unde este Vlad? Cu siguranță *iar* a dormit prea mult! Jur că am să-l închid în Turnul Negru dacă mai continuă în felul acesta.

Drax lăsă deoparte ziarul și își dezveli încet colții de vampir.

— Bună idee, spuse el târăgănat.

— Mereu mă întreb dacă el chiar *este* fiul tău, se amestecă în discuție bunicuțul Gory. Nu seamănă cu niciunul dintre voi. Uneori cred că are sânge de om. Muhahahaha!

Drax zâmbi ușor și își ridică paharul cu sânge.

— Ei bine, noi cu toții avem un pic din asta în noi, nu-i așa, bunicule? spuse el. Muhahahaha!

— O, muhahahaha! Asta e bună, Drax! râse bunicuțul Gory.

Mortemia își arătă colții.

— Nu e *deloc* amuzant să insinuezi că fiul nostru ar fi om! se plânse ea.

Bunicuțul Gory mormăi ceva în barbă și pretinse că moțăie, în vreme ce Drax se întoarse la ziarul său.

Mortemia înșfăcă recipientul cu piper și îl făcu să alunece pe suprafața mesei lungi, până ce acesta se lovi de brațul lui Drax.

— Au! Ce-a fost asta? se văită el.

— Te rog să fii atent la mine, mârâi Mortemia. Vlad își neglijează toate lecțiile. Ar trebui să-ți faci timp să mă ajuți să-l învăț în loc să dai fuga în Transilvania ori de câte ori ai tu chef.

Drax se încruntă.

— Nu poate aștepta până mai târziu? întrebă el. Aș vrea să-mi iau micul dejun în liniște. În plus, nu călătoresc de plăcere, cineva trebuie să aducă acasă banii însângerați.

Ochii Mortemiei fulgerară.

— De asemenea, cineva trebuie să-l educe pe Vlad... și nu înțeleg de ce trebuie întotdeauna să fiu eu! Îi voi prezenta carnetul de note în dimineața asta și vreau să fii de față când o fac. O, unde *este?* se rățoi ea. Gory este de vină, adăugă ea printre colți. Vlad petrece mult prea mult timp cu bătrânul nebun.

Bunicuțul Gory deschise un ochi și, verificând mai întâi dacă Mortemia îl vede, scoase limba în direcția ei. Apoi își închise rapid ochiul și la fel de repede ațipi de-a binelea, sforăind zgomotos.

— Gata! spuse Mortemia, lovindu-și mâinile de masă și trezindu-l pe Gory. Mulch, du-te de-l adu pe Vlad!

Se întoarse să se uite după majordomul familiei, când o nouă figură își făcu apariția din umbră.

— O! se lamentă Mortemia. În sfârșit, iată-te! Am tras o spaimă...

— Ar trebui să fii mulțumită, spuse Vlad în șoaptă. Întotdeauna te plângi că nu sunt destul de înspăimântător.

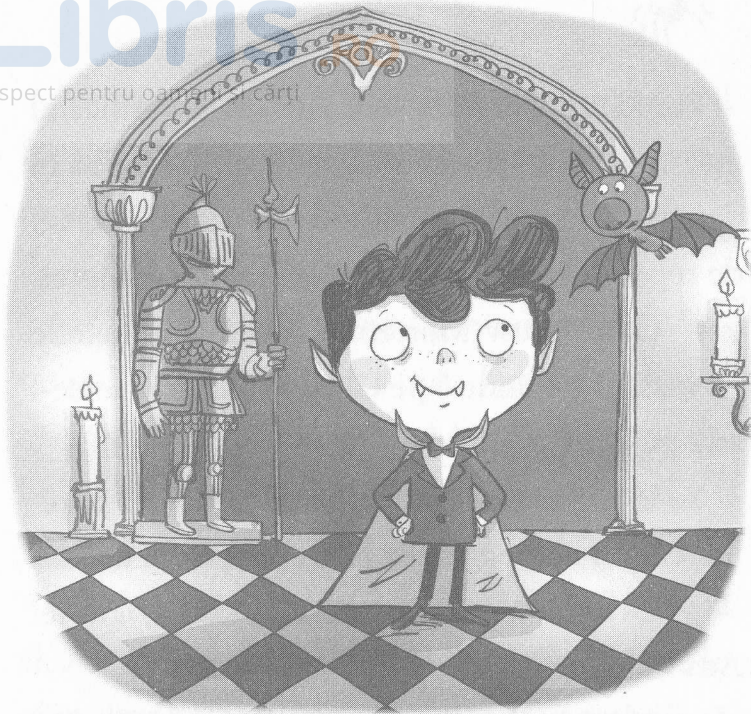
Un liliac mic îi zbură în jurul capului.

— Ooo! Înspăimântătorul Vlad! chițai acesta în limba liliecilor.

— Să nu vorbești cu mama ta în felul ăsta, Vlad! se răsti Drax.

— Liliacul ăla ar trebui să se afle în clopotniță, cu toți ceilalți, spuse Mortemia.

— Foarte adevărat, fu Drax de acord și ridică paharul pentru a sorbi ultimele picături de sânge. Ți-am mai spus de o mie de ori, Vlad, adăugă el, ștergându-se la gură cu un șervet mare, alb.

— Dar Flit este animalul meu de companie! protestă Vlad.

— Vampirii nu au animale de companie! se răstiră la unison Mortemia și Drax.

— Ei bine, asta nu este musai adevărat, spuse Bunicuțul Gory. Dacă ați fi citit excelenta *Enciclopedie a creaturilor ciudate*, ați fi știut că strămoșul nostru Contele Marcovia Țepeș avea șase vârcolaci. De regulă îi țineau companie la cină, în fiecare seară.

— Ține-ți gura, Gory, se răsti Mortemia. Vlad, stai jos. Trebuie să-ți prezint carnetul de note.

— Ai încurcat-o, băiete! spuse Flit agitat, fâlfâind pe lângă candelabru, unde se simțea în siguranță.

O luăm de la capăt, se gândi Vlad, în vreme ce Mortemia scoase un pergament din mâneca rochiei.

Se așeză, privindu-și mama în vreme ce desfășura pergamentul, după care ea începu să citească.

— Abilitatea de a te transforma în liliac: 5 minus, rânji ea. Toată lumea știe că vampirii învață să zboare la fel de repede cum învață să meargă. Nu și tu, se pare.

— Îmi pare rău, mamă, spuse Vlad cu tristețe în glas.

— Râs malefic: 5 minus, continuă Mortemia. Tu râzi de parcă ai fi un clopoțel sclipitor.

Drax lăsă să-i scape un suspin.

— Dacă nu poți să zbori sau să râzi ca un vampir, nu mai există nicio șansă pentru tine, spuse el.

Mai bine să uităm de zburat, își zise Vlad în gând, mi-ar plăcea să mă pot face invizibil chiar acum.

— Iar activitatea ta academică e chiar mai jalnică! adăugă Mortemia. Ești o rușine pentru rasa vampirilor. Istoria vampirilor: 4 minus. Tradiții ale vampirilor: 4 minus. Gramatica transilvană: 5 minus. Matematica vampirilor: ...

— Destul! izbucni Drax, ridicându-se de la locul lui. Ce poți deci să ne spui în apărarea ta, Vlad?

Vlad scutură din cap.

— Nu... nu știu, șopti el.

— Ce se mai aude cu acea poveste de groază excelentă pe care ți-am dat-o? Nu ai terminat-o încă de citit? întrebă Drax.

— Nu, recunoscui Vlad. Îmi dă coșmaruri în plină zi.

— Coșmaruri ZIUA? țipă Mortemia. De la o poveste violentă tradițională? *Roșie-ca-sângele și cei șapte liliaci*, oftă ea. Și ce mult îmi plăcea povestea asta când eram de vârsta ta!

